

1

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró bíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		BUDAPESTI II. ÉS III. KERÜLETI BÍRÓSÁG 28.	
Ügyszám: IV/ 960 -0 /2018		FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Érkezett: 2018 JÚN 04.		ÉRKEZETT: POSTÁN / GYÜJTŐLÁDÁBA / SZEMÉLYESEN / E-MAILEN / FAXON / KÉZBE-SÍTŐVEL 2018 -05- 11 <i>21</i>	
Példány: 1	Kezelőiroda: <i>du</i>	PÉLDÁNY: 1 IV.	MELLÉKLET: 6 KÖZTÜK:
Melléklet: 15 db		FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON: <i>B. P. 21.7.13/15/15</i>	

31

Megjegyzés: Az alkotmányjogi panaszt, az ügyben első fokon eljáró bíróságnál, az Alkotmánybírósághoz címezve kell benyújtani.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt **Alkotmánybíróságot**, hogy állapítsa meg **KÚRIA Pfv.I.20.284/2017/9 sz. ítélet** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérem az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti. (Abtv.. 53.§ (4))

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és **a tényállás rövid ismertetése**, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítvány szövege

Kérelmező azért fordult a a Budapest II. és III. kerületi Bírósághoz , mert tárgyidőben már 8 éve lakott életvitelszerűen a [redacted] szám alatti ingatlanban 8 darab spániel kutyával.

Az alperesi társasház a 2015. március 5. napján tartott közgyűlésén a 2015/04. számú közgyűlési határozatával elfogadta a Szervezeti-Működési Szabályzatát (a továbbiakban: SzMSz). Az SzMSz IV. pontja értelmében az SzMSz elválaszthatatlan 1. számú mellékletét képezi a Házirend.A Házirend az Állattartás cím alatt rögzítette, hogy a 4. pont értelmében lakásonként egy kutya és egy macska, vagy két macska, vagy két közepes testű kutya tartható.

Kérelmező aki a perben másodrendű felperes volt az I. rendű felperessel keresetükben kérték, hogy a bíróság állapítsa meg a 2015. március 5. napján tartott közgyűlésen hozott 2015/04. számú határozat érvénytelenségét.

*L. i.: Kérem a TEAM-nek bemutatni!
Bp, 2018. V. 14. d. *[Signature]**

V. MT

Az elsőfokú bíróság a keresetet a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 16. §-a, 17. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése, 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdése, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:74. §-a, valamint a Rendelet 14. § (4) és (6) bekezdése alapján bírálta el és a keresetet 15.P.21.713/2015/15 sz. ítéletével elutasította.

Mindkét felperes fellebbezett.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 48.Pf.633.466/2016/5. Számú ítéletével az ítéletet részben megváltoztatta és **megállapította, hogy az alperesi társasház 2015. március 5-i közgyűlésén hozott 2015/04. számú határozata érvénytelen.**

Indokolása szerint **Tht. 16. §-a** értelmében a társasházban található külön tulajdonban álló ingatlan tulajdonosát is megilleti a birtoklás, a használat, a hasznok szedése és a rendelkezés joga, azonban e jogok nem gyakorolhatók a többi tulajdonostárs joga és törvényes érdeke sérelmével. A tulajdonostárs a külön tulajdonú ingatlana használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, mely a többi tulajdonost szükségtelenül zavarja vagy jogai gyakorlását veszélyezteti. A tulajdonostársak zavartalan együttélése érdekében a Tht. felhatalmazza a társasházközösséget, hogy a külön tulajdon használatát, hasznosítását szabályozza, e körben a társasház SzMSz-e vagy a közgyűlés határozata korlátozó vagy tiltó szabályokat állapíthat meg. **A külön tulajdonban lévő lakás és nem lakás célú helyiség esetében eltérő szabályokkal áll fenn a közösség beavatkozási lehetősége. A Tht. 17. § (1) bekezdés a) pontja szerint az SzMSz meghatározza a külön tulajdonban lévő lakás használatának, hasznosításának szabályait a lakóépület rendeltetésének megfelelően,** míg a b) pont alapján a nem lakás céljára szolgáló helyiségben meghatározott tevékenységek (a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá eső, illetve szexuális vagy erotikus szolgáltatásra irányuló tevékenység, továbbá szexuális termék és segédeszköz árusítása vagy forgalmazása) esetén megtilthatja a használatot, hasznosítást, vagy meghatározhatja azok szabályait.

A BH 2007.237. számon közzétett eseti döntés értelmében a Tht. 17. §-a alapján a tulajdonosi közösségnek arra van lehetősége, hogy a külön tulajdonban lévő lakás használatának, hasznosításának konkrét módozataira nézve döntsenek és állapítsanak meg szabályokat. Ennek megfelelően a lakás használatának, hasznosításának szabályait legfeljebb olyan módon lehet meghatározni, hogy az SzMSz előírja, hogy a lakást csak lakás céljára lehet használni, és megtiltja a nem lakás célú használatát (dr. Horváth Gyula: Kommentár a társasházi törvényhez, Wolters Kluwer Complex Kiadó, 2014).

Az I. rendű felperes a tulajdonában álló ingatlan lakás célú használatát valósítja meg, melyen nem változtat az a körülmény, hogy a II. rendű felperes kutyákat tart a lakásban.

Az SzMSz Házirend elnevezésű része a tulajdonostársak együttélésének alapvető szabályait tartalmazza. A Tht. 26. § (1) bekezdése alapján a házirendben kell meghatározni a külön tulajdononbelüli építési-szerelési munka, és a zajjal járó más tevékenység végzésének a lakhatás nyugalmátszolgáló szabályait, míg a (2) bekezdés szerint a házirend kiterjed a közös

tulajdonban lévőépületrészek, területek és helyiségek használatára is. A Házirend tartalma tehát kötött, a külön és a közös tulajdon használatára vonatkozó előírásokat tartalmazza a Tht. és a vonatkozó egyéb jogszabályi előírások keretei között.

Mivel a perbeli közgyűlési határozattal elfogadott SzMSz Házirend elnevezésű része a külön tulajdon tárgyát képező lakások használata körében az állattartást korlátozó előírást tartalmazott, a másodfokú bíróság álláspontja szerint **a közgyűlési határozat a Tht. fentebb hivatkozott rendelkezéseibe ütközik és ezért a másodfokú bíróság megállapította annak érvénytelenségét.**

A KÚRIA Pfv.I.20.284/2017/9 számú jelen beadványban támadott ítéletében a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.:633.466/2016/5 számú ítéletét **hatályon kívül helyezte és a Budapest II. és III. kerületi Bíróság 15.P.21.713/2015/15 számú ítéletét helybenhagyta, amivel Indítványozó álláspontja szerint az alább ismertetett alapjogokat sértett.**

Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés(ek) pontos megjelölése (döntések száma, közigazgatási hatósági határozat bírósági felülvizsgálata esetén az eljáró hatóságok megnevezése, döntése(ik) száma, az ügyben eljáró valamennyi bíróság megnevezése és a bírói döntések száma). A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése: **nincs jogorvoslati lehetőség, miután a támadott ítéletet a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozta. Perújítási eljárás sincs.**

Az indítvány szövege

Megjegyzés: Annak előadása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette, vagy az nincs számára biztosítva.

Az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele alapvetően a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése. A jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra.

Nyilatkozni kell azonban arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján ugyanis az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:**kézbeküldés 2018.04. 23.-án az ügyben eljáró ügyvéd tárhelyére.**

Nyilatkozom, hogy ennél fogva a határidő betartására került, az érkeztetési igazolást csatolom.

Az indítvány szövege

Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés kézbesítése időpontjának és módjának pontos megjelölése. Nyilatkozat arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő elmulasztása esetén a mulasztás igazolására igazolási kérelem nyújtható be. A döntés közlésétől, illetve az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének bekövetkezésétől számított száznolcvan nap elteltével (objektív határidő) igazolási kérelem már nem terjeszthető elő [Abtv. 30. § (3)–(4) bekezdés].

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása: **II. rendű felperes nyújt be alkotmányjogi panaszt.**

Az indítvány szövege

Megjegyzés: Annak bemutatása, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait vagy érdekeit érinti. Polgári eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó, büntetőügyekben a terhelt érintettsége nem kíván külön bizonyítást, egyéb személyek esetében azonban az érintettséget az indítványban igazolni kell.

e) Annak bemutatása, hogy **az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta** vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az indítvány szövege:

Az alapjogsértés ami a bírói döntést érdemben befolyásolta, hogy a Kúria a döntése során az alább részletezettek szerint **Alaptörvény XV. cikk (1) (2)-be ütköző** módon megsértette Indítványozó törvény előtti egyenlőséghez való jogát és hátrányosan különböztette meg. Egyben **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) (7)** bekezdésébe ütköző módon megsértette Indítványozó pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jogát, azzal, hogy a **Tht. 16.§17.§ és 26.§ (1)** alkalmazása során eltért az egységes jogalkalmazási gyakorlattól és döntése során túlterjeszkedett a felülvizsgálati jog keretein, ami ellen Indítványozónak nincs rendes jogorvoslati lehetősége. A hivatkozott Alaptörvényi rendelkezések megsértése **a bírói döntést érdemben befolyásolta, és az lett a következmény, hogy Indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, által védett joga , mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát tiszteletben tartásuk séri.**

Indokolás

Az 57/1991. ABH. már kimondta az alábbiakat: Amennyiben a bírói gyakorlat és az általánosan elfogadott jogértelmezés a normaszöveget - a lehetséges több értelme közül - egységesen csak egy bizonyos, meghatározott értelemben alkalmazza, az Alkotmánybíróságnak a normaszöveget **ezzel az értelemmel és tartalommal kell az alkotmányosság szempontjából vizsgálnia.** Ha

ugyanis ez - a gyakorlatban érvényesülő normatartalom - megállapítható, az alkotmányossági vizsgálatnak abból a tényből kell kiindulnia, hogy **a jogszabály tartalma és értelme az, amit annak az állandó és egységes jogalkalmazási gyakorlat tulajdonít.**

Jelen ügyben, a leglényegesebb jogértelmezési kérdés, hogy **a Tht. 17.§ -t** a kialakult bírói gyakorlat egységesen azzal a tartalommal értelmezi, ahogy arra a Fővárosi Törvényszék is hivatkozott jogerős ítéletében és az a kommentárban is közzétételre került. A „**BH 2007.237.** számon közzétett eseti döntés értelmében a **Tht. 17. §-a** alapján a tulajdonosi közösségnek arra van lehetősége, hogy a külön tulajdonban lévő lakás használatának, hasznosításának konkrét módozataira nézve döntsenek és állapítsanak meg szabályokat. Ennek megfelelően **a lakás használatának, hasznosításának szabályait** legfeljebb olyan módon lehet meghatározni, hogy az SzMSz előírja, hogy a **lakást csak lakás céljára lehet használni, és megtiltja a nem lakás célú használatát** (dr. Horváth Gyula: Kommentár a társasházi törvényhez, Wolters Kluwer Complex Kiadó, 2014).”

A Kúria az **ítélet 18. pontjában (6.o.)** az alábbiakat adja elő: „A másodfokú bíróság által hivatkozott BH 2007/237 számú eseti döntést hozó bíróság -a másodfokú bíróság által kifejtettekkel szemben -maga is úgy foglalt állást, hogy egyes konkrét használati módozatok tekintetében a tulajdonostársak élhetnek a külön tulajdonú lakás használatának szabályozásával, a tulajdonosi autonómiával csupán az nem fér össze, hogy valamely használati mód gyakorlásához a tulajdonosnak a lakóközösség előzetes engedélyére legyen szüksége.

Ezzel az állásponttal azonban szemben áll dr. Horváth Gyula: Kommentár a társasházi törvényhez, Wolters Kluwer Complex Kiadó, 2014 118.o. és 119.oldalon a 17.§-hoz fűzött közzétett magyarázata.

E szerint:”Azt nem részletezi a törvény, hogy pontosan mit kell érteni a lakás használatának, hasznosításának szabályai meghatározásán. Jelentheti-e ez a rendelkezés azt, hogy a külön tulajdon használatát a szervezeti és működési szabályzat teljes körűen megtiltja. Nyilvánvalóan nem, mert ez ellentétes lenne a Tht. 16.§-al hiszen teljesen elvonná a tulajdonostárs használati, hasznosítási jogát. Jelentheti-e azt, hogy kötelezően előírja, hogy a lakást nem lakás céljára kell használni? Erre sincs lehetőség, mert ez nem áll összhangban a lakóépület funkciójával és túlzott mértékű beavatkozást jelent a tulajdonost megillető tulajdoni részjogosítványokba.

Akkor hogyan is kell értelmezni valójában ezt a szabályt?

A Legfelsőbb Bíróság egy eseti döntésében kifejtette, hogy a Társasházi tv. 17.§ alapján a tulajdonosi közösségnek arra van lehetősége, hogy a használat és hasznosítás konkrét módozataira nézve döntsenek és állapítsanak meg szabályokat.

Ezzel összhangban a fent idézett jogszabályi rendelkezés helyes értelmezése az, hogy a lakás használatának, hasznosításának szabályait legfeljebb oly módon lehet meghatározni, hogy a szervezeti-működési szabályzat előírja, hogy a lakást, csak lakás céljára lehet használni, és megtiltja a lakás nem lakáscélú használatát.

Ezt az értelmezést erősíti a Tht.17.§ (2) bekezdésének szövegezése, amely arról rendelkezik, hogy „A szervezeti-működési szabályzatban a lakás egészének a nem lakás céljára történő használatára, hasznosítására megállapított szabályok-amelyek nem lehetnek e törvény rendelkezéseivel ellentétesek

vagy annál szigorúbbak-a használat jogcímétől függetlenül a mindenkori használó részére is kötelezőek. E helyütt is a nem lakás céljára történő lakáshasználatról rendelkezik a törvény.

A törvény indokolása is a lakás nem lakáscélú használatának tiltásáról tesz említést a témával összefüggésben.”

Nyilvánvaló, hogy a kommentárban közzétett jogértelmezés volt a releváns forrás a Fővárosi Törvényszék részére, nem pedig a Kúria kizárólag jelen ügyben hivatkozott jogértelmezése.

Azzal, hogy a Kúria megváltoztatott egy az egységes bírói gyakorlatnak megfelelő ítéletet az **alább részletezett módon** az Alaptörvényben deklarált és jelen beadványban megnevezett **alapjogokat sértette meg Indítványozó sérelmére** és ezek az alapjogsértések a **bírói döntést érdemben befolyásolták és ennek lett a következménye Indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése,által védett jogának sérelme.**

Amennyiben az Alkotmánybíróság már kimondta, hogy a **a jogszabály tartalma és értelme az, amit annak az állandó és egységes jogalkalmazási gyakorlat tulajdonít**, nem vitatható, hogy a Kúria **hátrányosan különböztette meg indítványozót** azzal, hogy esetében eltért az általánosan elfogadott és kommentárban is közzétett jogértelmezéstől nem csak a Tht. 17.§, hanem a Tht. 16.§ és a Tht. 26.§ (1) értelmezése során is.

Ezzel már eleve megsértette indítványozó **Alaptörvény XV. cikk (1) (2) által biztosított alapjogát, mely szerint „(1) A törvény előtt mindenki egyenlő (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.** Ennélfogva a Kúria megsértette indítványozó törvény előtti egyenlőséghez való jogát, azzal, hogy **esetében a hátrányára tért a kialakult és a társasházi törvény kommentárban is közzétett jogértelmezéstől.**

Ennek oka az ítélet tartalma alapján, hogy az eljáró tanács véleménye **a városi, csoportos ebtartással kapcsolatban eltér a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010 (II. 26.) kormányrendeletbe foglalt követelményektől**, mely országosan egységesen szabályoz és nem tartalmaz külön rendelkezéseket a társasházi csoportos ebtartásról. Azért, mert netán az eljáró bírák nem helyeslik a városi, társasházi csoportos ebtartást és szerintük ez külön szabályozást igényelne, még nem jogosította fel őket, hogy hátrányosan különböztessék meg Indítványozót, azaz ő esetében eltérően értelmezzék a Tht. 17.§-t, a Tht. 16.§ és a Tht. 26.§ (1) rendelkezéseit mint az egységesen kialakított bírói gyakorlat, mert **ez sérti a törvény előtti egyenlőség elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik.**

Az ítélet indokolása a **18. pontjában (6.o.)** azt elismeri, hogy a lakóközösség többségi igénye szerint a szabályozás, **bizonyos szempontból kétségkívül szigorúbb, mint ahogy az állattartással kapcsolatos szabályokból következne**, a tulajdonjogból fakadó jogosultságok azonban-a Kúria szerint- erre lehetőséget adnak. Mindezt azonban eleve a saját az általános joggyakorlattól eltérő azon álláspontjára alapozza, mely szerint csak az előzetes engedélyezés megkövetelése nem fér össze a tulajdonosi autonómiával.

Az állampolgár alappal követeli meg, hogy amennyiben az állandó bírói gyakorlat szerint a társasház közgyűlése a lakás használatának, hasznosításának szabályait legfeljebb olyan módon határozhatja,

hogyan az SzMSz előírja, hogy a lakást csak lakás céljára lehet használni, és megtiltja a nem lakás célú használatát, akkor Indítványozót se különböztessék meg pusztán azon az alapon, hogy kutyákat tart a lakásában, amit semmilyen jogszabály nem tilt, mert az ebtartástól még a lakás, lakás célú használata nem változik.

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria megsértette Indítványozó pártatlan és tisztességes eljárásához való jogát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon.

A pártatlan bíróság vizsgálatakor az EJEB objektív és szubjektív tesztet alkalmaz. Utóbbi azt jelenti, hogy az eljáró bíró személyes meggyőződését, hozzáállását vizsgálják, az objektív teszt esetében pedig az elfogultság látszatának kiküszöbölésére is alkalmas, tényleges garanciákat kérnek számon.

A Fey kontra Ausztria- (14396/88, 1993.) ügyben is kimondta az EJEB, hogy az ítélelhozó testület akkor tekinthető pártatlannak, ha mind az objektív, mind a szubjektív tesztnek megfelel: vagyis a szubjektív teszt értelmében az adott ügyben a bíróság egyik tagja sem rendelkezhet előítéletekkel és nem lehet elfogult, az objektív teszt pedig a fentebb leírtaknak megfelelően a látszatra helyezi a hangsúlyt. Lényegében azt a követelményt támasztja az eljáró bíróságokkal szemben, hogy **azok feleljenek meg a pártatlanság látszatának.**

Az Alkotmánybíróság bíróság, illetve a bírák pártatlanságának vizsgálata során abból indult ki, hogy a pártatlanságot csak akkor lehet megalapozottan kétségbe vonni, **ha a pártatlanság hiányának kézzelfogható jelei merülnének fel az eljárás során.** <https://jogaszvilag.hu/rovatok/szakma/ab-a-partatlansag-megallapitasahoz-kezzelfogható-jelekre-van-szükség>

Ebben az ügyben a Kúria eljáró tanácsa **az ítélet 17 pontjában** kifejti, hogy szerinte a sűrűn lakott városias környezetben a hobby szintű állattartás több szempontból **szabályozásra szorul. A 18. pontban** annak az álláspontjának ad hangot, hogy **a társasháznak a konkrét esetben joga van az állattartást szigorúbban szabályozni**-ráadásként már nyolc éve fennálló állattartást-mint ahogy az országos szabályozás előírja és ezzel kapcsolatban tér el a jogalkalmazás vonatkozásában a kommentár által is közzétett bírói gyakorlattól. **A 19. pontban** annak a véleményének ad hangot, hogy **városi körülmények között a nagyobb számú háziállat tartása tipikusan nem tartozik hozzá a magánlakás használatához.**

Ez azonban jogszabállyal alá nem támasztható vélemény, mert a hatályos jogszabály a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010 (II.26.) Kr. 14.§ (6) egységesen tehát minden ebtartásra rendelkezik úgy, hogy tartósan csoportosan tartott ebek esetén számukra egyedenként legalább 6 m² akadálytalanul használható területet kell biztosítani. Tehát érdektelen, hogy társasházi magánlakásban történik-e a csoportos ebtartás, vagy más helyen, városban, vagy falun a jogszabály nem különböztet, csak azt követeli meg, hogy az állattartás megfeleljen a kormányrendeletben előírtaknak. A társasházi törvény egy hivatkozott rendelkezése sem támasztja alá azt a hátrányos megkülönböztetést, amiben a Kúria Indítványozót részesítette.

Az a tény, hogy az eljáró tanács egy embercsoportra a városi ebtartókra szigorúbb szabályozást szeretne, mint más ebtartókra és eleve kijelenti, hogy a nagyobb számú háziállat tipikusan nem tartozik hozzá a magánlakás használatához **kézzelfogható jelzés arra**, hogy az eljáró tanács ellenzi a városi csoportos ebtartást. Az pedig, hogy Indítványozó vonatkozásában „meg is előlegezi”, a szigorúbb szabályozást, eltérve az elfogadott bírósági jogértelmezéstől „megengedve”, a

társasháznak, hogy beavatkozzanak abba, hogy Indítványozó mit tarthat a magánlakásában egyébként a jogszabályoknak megfelelő módon **újabb kézzelfogható jelzés arra nézve, hogy ebben az ügyben vizsgálni kell, hogy fennáll-e a pártatlanságnak legalább a látszata.**

A Kormányrendelet a lakóközösség védelme érdekében így szabályoz.

A Kr. 14. § (2) szerint A kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor **a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül ne zavarja.**

Tehát a szükségesség és arányosság tesztjére is alaptalanul hivatkozik a Kúria, mert **van jogi eszköz arra, ha egy állattartás konkrétan szükségtelen mértékben zavaró, akkor a környező lakóközösségnek, van módja és eszköze azt megszüntetni.**

Az Alkotmánybíróság már kifejtette erről az álláspontját a **146/2011. (XII. 2.) AB határozatban.**

„Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a Korm. rendelet 14. § (2) bekezdése – a Ptk. 100. §-ával összhangban (az új Ptk sem szabályoz eltérően) – úgy határozza meg **az állattartás módját**, hogy az állat természetes viselkedésének biztosítása mellett e tevékenység tartósan és szükségtelenül ne zavarja a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét. **Az állatok tartása tehát a Ptk., az Ávtv., valamint a Korm. rendelet 14. §-ának betartásával történhet.** Az állattartó és az állattartással érintett személyek (környező lakóközösség) jogosultságaira és kötelezettségeire is vonatkoznak az előbb említett szabályok, tehát ha **az állattartással érintett személyeket tartósan és szükségtelenül zavarja tulajdonjoguk gyakorlásában az állattartás, akkor a Ptk. 191. §-a alapján a jegyzőhöz és bírósághoz fordulhatnak birtokvédelmi igényük érvényesítésére.**

V. fejezet: Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az aránytalan tulajdonkorlátozással kapcsolatos indítványelemet vizsgálta. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, ha a kutya- és macskatenyészet végzése a szomszédok szükségtelen zavarásával jár – **az állattartáshoz hasonlóan – a Ptk. 191. §-a alapján birtokvédelmi eljárást lehet a jegyzőnél kezdeményezni.**

A 38/1993 (VI. 11.) AB határozata IV. fejezete alapján az Alkotmánybíróság jogértelmezése mindenkire nézve kötelező.

A Kúria tisztában volt a fenti AB határozattal is, miután Indítványozó a perben hivatkozott rá és a Fővárosi Törvényszék is hivatkozott ítéletében arra, hogy a lakótársak birtokvédelmi perben kérhetik az állattartás korlátozását, ha az szükségtelen mértékben zavaró.

Ennélfogva Indítványozó alapos okkal véli úgy, hogy a Fővárosi Törvényszék a kommentárban közzétett egységes bírói gyakorlatot követő ítélete megváltoztatásának ügyében **indokolt a Kúria, illetve a bírák pártatlanságának vizsgálata**, miután más jogi indok, minthogy a Kúria nem ért egyet a városi csoportos ebtartással és annak hatályos szabályozásával a bíróság részéről az ítéletben nem hangzott el. Ami elhangzott indokolásként a BH 2007/237-es iránymutató döntéssel kapcsolatban az pedig ellentétes a kialakult joggyakorlattal, miképpen a többi hivatkozott rendelkezés sem támasztja alá a döntést, mert a Kúria jogértelmezése azokkal kapcsolatban is eltér a kommentárban leírtakkal. Azt Indítványozó igazolni is tudja, hogy minden alapot nélkülöz a Kúria álláspontja, mely szerint a

városi körülmények között a nagyobb számú háziállat tartása tipikusan nem tartozik hozzá a magánlakás használatához.

Indítványozó csatolja egy jelen tárgybelivel lényegében hasonló nagyobb létszámú hobby állattartással (macska) tartással kapcsolatos ítéletet. Egyrészt igazolja, hogy a csoportos hobbyállat tartás jellemző városi környezetben , így társasházban is, másrészt igazolja, hogy más bíróság megkülönböztetés nélkül a **BH 2007.237.** eseti döntésben leírtak szerint értelmezi a Tht. 17.§-t és a többi releváns rendelkezést is a kommentárban leírt módon alkalmazza.

A fentiek alapján indokolt annak vizsgálata, hogy az eljáró bíróság jogi alapot és bírói gyakorlatot is nélkülöző álláspontja a városi csoportos ebtartással kapcsolatban alkalmas-e arra, hogy **megdöntse a pártatlanság látszatát és, ha igen, akkor ez a pártosság a bírói döntést érdemben befolyásolta-e.**

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) (7)

Az alkotmánybíróság több döntésében pl. a IV/00894/2013 számúban meghatározta az Alaptörvény XXVIII cikk alkalmazhatóságának kereteit.

„[17] A tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése tartalmazza. Az alkotmányozó hatalom a tisztességes eljáráshoz való jogot és az igazságszolgáltatáshoz való egyéb jogokat, ahogyan az az Alaptörvényhez fűzött indokolásból is kiderül, a nemzetközi emberi jogi dokumentumokat – így különösen az Emberi Jogok Európai Egyezményét – követve fogalmazta meg a XXVIII. cikkben.

[18] Az előző Alkotmány 57. § (1) bekezdésében szövegszerűen az igazságos tárgyaláshoz való jogot biztosította, amelyet az Alkotmánybíróság következetesen a **fair trial, vagyis a tisztességes eljárás követelményeként értékelt.**

[19] A tisztességes eljárásra vonatkozóan az Alkotmánybíróság így már korábban megállapította, hogy az olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. A tisztességes eljárás követelménye magában foglalja a bírósággal és az eljárással szemben megkövetelt tulajdonságokat, és egyben biztosítja az Alkotmány 57. §-ában meghatározott valamennyi eljárási garancia teljesedését [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. Az Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy az eljárás tisztessége **az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja.** Az Alkotmány az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges – és az esetek többségében alkalmas – eljárásra ad jogot, de nem biztosít alanyi jogot az anyagi igazság érvényesülésére [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.].

[20] Az Emberi Jogok Európai Egyezményének szövegéből és az ahhoz kapcsolódó joggyakorlatból is az állapítható meg, hogy **a számos részjogosítványból álló tisztességes eljáráshoz való jognak a bírósági eljárás egészét áthatóan kell érvényesülnie.**

[21] Az Alkotmánybíróság akkor tud az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasznak helyt adni, **ha a bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás az Alaptörvényben biztosított valamely jog sérelmét idézte elő.** A bíróság valamely vélt, a döntés lényegére kiható jogi tévedése azonban nem jelenti egyúttal azt, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog sérült.

[22] Az Alkotmánybíróság a saját korábbi gyakorlatára és az európai joggyakorlatra is figyelemmel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot vizsgálva arra a megállapításra jutott, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog az anyagi igazság érvényesülését hivatott szolgálni, azonban az, hogy a bíróság döntése igazságos vagy igazságtalan, nem hozható összefüggésbe ezen alapjog sérelmével. Nem sérül a tisztességes eljáráshoz való jog tehát olyan

esetekben, amikor a bíróság a tisztességes eljárás követelményeinek eleget téve helytelen következtetésekre jut döntésében.

[23] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszban tehát az indítványozónak általában **nem elégséges a bírói döntés alaptörvény-ellenességét a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmével alátámasztania, indítványa megalapozásához elsősorban valamely más alapjoga sérelmét kell állítania.**”

„Az igazságos és törvényes bírósági döntés érdekében garantálja az Alaptörvény az alkotmányos jogot **a jogorvoslathoz [9/1992.(I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59., 65.]** a jogot vagy jogos érdeket sértő hatósági, bírósági döntéssel szemben.

A jogorvoslathoz való jog **mindenkit** megillet. Ennek az Alkotmánybíróság értelmezésében **többféle formája** lehet, melyeket az eljárásjogoknak kell részletesen szabályozniuk.

Az egyes eljárások során érvényesülő jogorvoslati lehetőségeket az **eljárási törvények** határozzák meg, közöttük azt is, hogy mely jogorvoslati formák minősülnek **rendesnek**, illetve **rendkívülinek**, valamint melyek bírnak **halasztó hatállyal** az eredeti döntésre nézve, illetve milyen szintjeit biztosítja az állam a jogorvoslásnak.

Az AB a bv. bírók hatáskörében a jogorvoslati jog érvényesülését vizsgáló döntésében a jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog **immanens tartalmát az érdemi határozatok** tekintetében a *más szervhez* vagy ... ugyanazon szerven belüli **magasabb fórumhoz fordulás lehetőségében [5/1992. (I. 23.) AB határozat, ABH 1992, 31.] határozta meg azzal, hogy a hatékony jogorvoslatnak biztosítania kell a támadott döntés megváltoztatásához (reformatórius döntés) vagy hatályon kívül helyezésének (kasszációs döntés) a lehetőségét.**”

A Kúria felülvizsgálati jogkörének korlátait az alábbi kúriai joggyakorlat határozza meg.

A Pp. 270. § (2) bekezdése és a 275. § (3) bekezdése együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja **az anyagi jogi jogszabálysértés vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés megvalósulása.**

Anyagi jogi jogszabálysértésnek minősül, ha a döntés meghozatala során nem a megfelelő anyagi jogszabályt alkalmazták, vagy az egyébként irányadó **jogszabályt tévesen értelmezték**, vagy a megalapozatlanság.

A Kúria ítélete a (21) pontban arra hivatkozott, hogy a közgyűlési határozat **sem jogszabály kötelező rendelkezését**, sem kisebbségi jogot nem sértett.

Azonban a Kúria mindhárom hivatkozott Tht. Rendelkezés alkalmazása során **eltért a kommentárban közzétett állandó és egységes bírói gyakorlattól, és saját téves jogértelmezésére hivatkozva** jutott arra a következtetésre, **hogy a közgyűlési határozat jogszabály kötelező rendelkezését nem sérti.**

Abban a kérdésben, hogy a Kúria tévesen értelmezte-e a hivatkozott jogszabályokat abból kell kiindulni, hogy az 57/1991. ABH. már kimondta, hogy a jogszabály tartalma és értelme az, amit annak az állandó és egységes jogalkalmazási gyakorlat tulajdonít. A 38/1993 (VI. 11.) AB határozata IV. fejezete pedig kimondta, hogy az Alkotmánybíróság jogértelmezése mindenkire nézve kötelező tehát ettől az eltől nem lehet eltekinteni.

Arra a Kúriának nincs hatásköre-legalább is felülvizsgálati eljárás során -, hogy egy-egy jogszabály vonatkozásban eltérjen a kialakult és kommentárban is közzétett jogértelmezéstől, illetve arra nincs

hatásköre, hogy jogszabálysértőnek minősítsen és megváltoztasson olyan jogerős ítéletet, ami megfelel, a kommentárban közzétett állandó bírói gyakorlatnak, mert az állandó bírói gyakorlatnak megfelelő jogértelmezést tartalmazó ítélet esetében fogalmilag kizárt a téves jogértelmezés lehetősége.

Az Alaptörvény 25. cikke szerint a Kúria Magyarország legfőbb bírósági szerve. **A Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, jogegységi határozatait a bíróságokra kötelezőek.**

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény értelmében a Kúria:

a.) elbírálja a felülvizsgálati kérelmet,

b.) a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz,

c.) joggyakorlat-elemzést folytat a jogerősen befejezett ügyekben, ennek keretében feltárja és vizsgálja a bíróságok ítélkezési gyakorlatát,

A kialakult bírói gyakorlat tehát a Kúriát a felülvizsgálati eljárásban is köti, azt csak a b és c pont szerinti eljárásokban lehet módosítani

Nem felel meg tehát a tisztességes eljárás követelményének az sem, ha a Kúria túllépi a hatáskörét, és önkényesen eltér egy-egy jogszabály értelmezése során a kialakított joggyakorlattól. Növeli a tisztességtelenséget, ha ezt olyan bírósági fórum teszi meg, mely eljárása ellen az Indítványozónak még rendes jogorvoslati lehetősége sincs.

Indítványozó a Tht. 17.§-t jogértelmezési anomáliáit fent már részletesen kifejtette, mert leginkább ez volt kihatással a Kúria döntésére, de a Kúria kialakult joggyakorlattal ellentétesen értelmezte az alábbi joghelyeket is.

A Tht. 16. §-a értelmében a társasházban található külön tulajdonban álló ingatlan tulajdonosát is megilleti a birtoklás, a használat, a hasznok szedése és a rendelkezés joga, azonban e jogok nem gyakorolhatók a többi tulajdonostárs joga és törvényes érdeke sérelmével. A tulajdonostárs a külön tulajdonú ingatlana használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, mely a többi tulajdonost szükségtelenül zavarja vagy jogai gyakorlását veszélyezteti.

(dr. Horváth Gyula: Kommentár a társasházi törvényhez, Wolters Kluwer Complex Kiadó, 2014). II. fejezet Jogok és kötelezettségek a társasházban fejezet 109.o. tartalmaz kommentárt a Tvt 16.§-hoz.)

„E § a külön tulajdonnal kapcsolatos legalapvetőbb jogokat rögzíti. Kimondja, hogy a tulajdonostársat a külön tulajdona tekintetében megilleti a **birtoklás**, a használat, a hasznok szedése és a rendelkezés joga.

E jogok értelemszerűen azonosak a Ptk-ban felsorolt tulajdonosi jogokkal, a tulajdonosi részjogosítványokkal. Természetesen e jogok tartalma azonos a Ptk szerinti azonos tulajdonosi jogok tartalmával.

Bár a Tht kifejezetten nem nevesíti, de a tulajdonost külön tulajdona tekintetében a birtoklás joga mellett **megilleti a birtokvédelem is bárkivel, így értelemszerűen a többi társasházi tulajdonostársval szemben is. A birtokvédelemhez való jog a Ptk. szabályain alapul.**

Ezt követően a kommentár a **110-113** oldalai részletezik, hogy ezek az ügyek jellemzően

birtokvédelmi ügyek.

Példaként: **BH2005.50.** Ha a társasházi lakás tulajdonosa a saját lakásában olyan felújítási munkálatokat végez, amellyel az alatta lakó tulajdonostársat a lakása zavartalan használatában korlátozza, a jogvita a **szomszédjogi szabályok és a birtokvédelem szabályainak együttes alkalmazásával bírálható el.** „

Ennélfogva **megfelelt a kialakult bírói gyakorlatnak a Fővárosi Törvényszék jogértelmezése,** mikor osztotta felperes álláspontját, hogy” a tulajdonostársakat a külön tulajdon háborítatlan használata érdekében **egymással szemben megilleti a birtokvédelem, azaz birtokvédelmi eljárás** keretében kérhet jogvédelmet az a tulajdonostárs, akit a felperesi állattartás tartósan és szükségtelenül zavar a tulajdonjog gyakorlásában.”

Ezt az álláspontot támasztja alá a már hivatkozott **146/2011. (XII.2.) AB határozat is .**

Tht. 16. § vonatkozásában tehát jogszabálysértés, téves jogértelmezés nem történt a Fővárosi Törvényszék részéről, így a Kúria itt is túllépte a hatáskörét mikor az alperes felülvizsgálati kérelmének helyt adott , ami sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát és ennek következtében sérültek Indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése,által védett jogai is.

Indokolása amivel „, visszahivatkozik „, az általa az állandó bírói gyakorlattal ellentétesen értelmezett Tht. 17.§-ra a már elmondottak szerint minden alapot nélkülöz.

A Tht. 26. §(1) szerint :”A szervezeti-működési szabályzatban meg kell határozni a külön tulajdonon belüli építési-szerelési munka, és a zajjal járó más tevékenység végzésének a lakhatás nyugalmaát szolgáló szabályait (a továbbiakban: házirend); e szabályok nem lehetnek ellentétesek az építésre, illetőleg a zajszint határértékére a lakóépület tekintetében irányadó külön jogszabályok rendelkezéseivel.

(2) A közösség a házirendben meghatározza a közös tulajdonban lévő épületrészek, területek és helyiségek használatára vonatkozó részletes szabályokat is

(dr. Horváth Gyula: Kommentár a társasházi törvényhez, Wolters Kluwer Complex Kiadó, 2014). II. fejezet Jogok és kötelezettségek a társasházban fejezet 167-169 .o. tartalmaz kommentárt a Tvt 26§-hoz.)

„E szerint a házirend külön és a közös tulajdon használatára vonatkozó előírásokat tartalmazza a **Társasházi tv. és a vonatkozó egyéb jogszabályi előírások keretei között. Egyéb kérdéseket a házirend nem szabályozhat annak tartalma tehát kötött.**”

A Fővárosi Törvényszék **jogértelmezése** , mely szerint „a Házirend tartalma tehát **kötött**, a külön és a közös tulajdon használatára vonatkozó előírásokat tartalmazza a **Tht. és a vonatkozó egyéb jogszabályi előírások keretei között” teljesen megfelel a bírói gyakorlatnak.**

Ennélfogva itt is a Fővárosi Törvényszék értelmezte helyesen a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően a jogot, a Kúria pedig e joghely értelmezése során is csak saját a bírói gyakorlattól eltérő jogértelmezésére hivatkozott.

Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy az eljárás tisztessége az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja, ebbe nem fér bele a hatásköri túllépés, sem az elfogadott bírói gyakorlattal ellentétes jogértelmezés, sem az ítélet tartalmában utolérhető előítélet a városi állattartással kapcsolatban.

[21] Az Alkotmánybíróság akkor tud az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasznak helyt adni, ha a bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás az Alaptörvényben biztosított valamely jog sérelmét idézte elő.

[23] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszban tehát az indítványozónak általában nem elégséges a bírói döntés alaptörvény-ellenességét a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmével alátámasztania, indítványa megalapozásához elsősorban valamely más alapjoga sérelmét kell állítania.”

Indítványozó a fentiek alapján alappal véli úgy, hogy a Kúria ítélete megsértette az Alaptörvény XV. cikk (1) (2), valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) (7) által garantált alapjogát, mindez kihatott az ítéletre, mert a bíróság nem biztosította számára a törvény előtti egyenlőséget, megkülönböztette pusztán azért, mert lakásában állatokat tart és ez a megkülönböztetés a bíróság előítéleteiből eredt, ezért ki is hatott az ítéletre, mert a bíróság az ő ügyében eltért az elfogadott bírói gyakorlattól.

Ennek az lett a következménye, hogy megsérült az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát tiszteletben tartsák.

Az 1998. évi XXVIII. törvény az állatok védelméről és kíméletéről az állat tartásának általános szabályait így rendezi. **8. §** Az ember környezetében tartott állat, valamint a veszélyes állat tulajdonjogával, tartásával felhagyni nem szabad. Az állat elűzése, elhagyása vagy kitétele tilos.

Ennélfogva Indítványozónak el kell költöznie az otthonából miután kutyáit nem dobhatja ki az utcára.

Indítványozót lehetetlen helyzetbe hozta a Kúria ítélete, ugyanis bízva a jogerős ítéletben nem volt oka, hogy lépéseket tegyen az ingatlan eladására.

Ezért Indítványozó kéri a végrehajtás felfüggesztését is.

*Megjegyzés: Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a **bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség**, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 29. §-ában foglalt két feltétel vagylagos. Az Alkotmánybíróság tehát külön-külön vizsgálja, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és az egyik feltétel fennállása már megalapozhatja a 29. § szerinti befogadási feltétel teljesülését.*

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az indítvány szövege: Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés a XV. cikk (1) (2) ,és a XXVIII. cikk (1) (7) bekezdés.

Hátrányos megkülönböztetés:

Miután a megjegyzésben leírt tájékoztató szerint „*a hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdéseire] hivatkozás esetén , az Alkotmánybíróság egyenlőséggel kapcsolatos gyakorlata szerint alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges, hivatkozom a csatolt ítéletre, ahol csoportos macskatartásról volt szó társasházban és az eljáró bíróság ott is a Fővárosi Törvényszékkel azonos módon értelmezte a Tht. Hivatkozott rendelkezéseit.*

Hivatkozom továbbá „Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának Jelentése az **OBH 3072/2007.** számú ügyre, mely hivatkozott az „önkéntes megkülönböztetés tilalma” tesztjére. A jelentés szerint „... amely gyakorlatilag két elemből, **az összehasonlíthatósági- és az indokolhatósági** próbából áll. Az összehasonlíthatóság próba azt jelenti, hogy **csak az azonos helyzetben lévők között merülhet fel a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértése.** Alkotmányos visszásságot okozó diszkriminációról csak akkor lehet szó, **ha valakit, vagy valamilyen csoportot más, azonos helyzetben lévő jogalannyal vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon.** Az Alkotmány 70/A. §-a „a jogegyenlőség követelményét rögzíti. Azt jelenti, hogy az állam, mint közhatalom – mint jogalkotó és jogalkalmazó – a jogok és kötelezettségek megállapítása során köteles **az azonos helyzetben levő jogalanyokat indokolatlan megkülönböztetés nélkül, egyenlőkként kezelni.**” A homogén csoport fogalmát az Alkotmánybíróság – eddigi gyakorlata szerint – szűken értelmezi. Megjegyzem, hogy az ebtenyésztőkkel homogén csoportot alkotnának pl.: a macskatenyésztők.

Az nem vitatható tehát , hogy a kutya és a macska is homogén csoportot alkotnak, mindkét állatfaj kedvtelésből tartható és a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010 (II.26) kormányrendelet hatálya alá tartozik.

Hátrányos megkülönböztetés jellemzően akkor állhat fenn, **ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása.**

Jelen esetben Indítványozót megkülönböztették más hobbyállat tartótól az Alaptörvény VI. cikk (1) sérelmét előidézve.

Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26–27. §-ai alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Amennyiben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését jelöli meg az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként, szíveskedjen

figyelembe venni, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, amely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani.

Amennyiben indítványában az Alaptörvény Nemzeti hitvallására, valamint az Alapvetés vagy az Állam című részben található rendelkezésekre hivatkozik, vegye figyelembe, hogy ezek önmagukban általában nem biztosítanak jogot az indítványozó számára.

Amennyiben indítványában a **hátrányos megkülönböztetés** tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdéseire] hivatkozik, szíveskedjen figyelembe venni, hogy az Alkotmánybíróság egyenlőséggel kapcsolatos gyakorlata szerint alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges. **Célszerű azt is megjelölni, hogy mely jog tekintetében áll fenn a megkülönböztetés, és hogy e jogot az Alaptörvény biztosítja-e.** Hátrányos megkülönböztetés jellemzően akkor állhat fenn, **ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása.** Amennyiben az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként a tisztességes eljáráshoz való alapjogot kívánja megjelölni, vegye figyelembe, hogy az Alaptörvény különbséget tesz tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] között.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az indítvány szövege

Indítványozó az e) pontban ahol azt kellett kifejtenie, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta már részletesen kifejtette álláspontját, hogy a megsemmisíteni kért bírói döntés az alaptörvény mely rendelkezéseit sérti és mi az indoka az alaptörvény ellenességnek.

A lényegét összefoglalva az **Alaptörvény XV. cikk (1) (2)-be ütköző** módon megsértette Indítványozó **törvény előtti egyenlőséghez való jogát és hátrányosan különböztette meg**, mert az ő ügyében eljáró kúriai tanács, nem az általánosan elfogadott bírói gyakorlatnak megfelelően értelmezett jogszabályokat és ezzel feljogosított egy társasházi lakóközösséget arra, hogy SZMSZ-ben és házirendben avatkozzon be Indítványozó magánéletébe és arra kényszerítse, hogy elhagyja az otthonát. Mindenki másnak ahhoz van joga, hogy, ha életmódjával vélt sérelmet okoz másoknak birtokvédelmi, vagy személyiségi jogi perben védekezhessen. Mindenki másnak ahhoz van joga, hogy azt vizsgálják magánélete vonatkozásában, hogy okoz-e szükségtelen mértékű zavarást, míg Indítványozónak úgy avatkoztak be ezzel az ítélettel a magánéletébe, hogy semmilyen ítélet nem igazolta, hogy ebtartásával bárkinek szükségtelen mértékű zavarást okozott volna. A társasház lakói

közül néhányan indítottak birtokvédelmi eljárást a jegyző előtt, el is utasították azt, miképpen az állattartással kapcsolatos kifogásaikat is, azonban bírósági eljárást nem indítottak, amivel az állattartás zavaró voltát alátámaszthatták volna. Személyiségi jogi pert sem indítottak, hogy az állattartás módjával Indítványozó zavarná a lakótársakat. A Kúria gyakorlatilag megkímélte a lakótársakat, hogy az arra illetékes bíróságok előtt bizonyítsák az állattartás zavaró voltát.

Tette azt a Kúria annak ellenére, hogy a felülvizsgálati eljárás célja nem a korábbi per folytatása, hanem az annak során meghozott jogerős határozat jogszerűségének vizsgálata. A perorvoslatot azért kell rendkívülinek tekinteni, mert tárgya olyan bírósági határozat, amely már jogerőre emelkedett.

Indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmében mindezt kifejtette, amiről a Kúria tudomást sem vett. Mindezzel megsértette a törvény előtti egyenlőség elvét és Indítványozót puztán azért, mert állattartó hátrányosan különböztette meg.

A bírói döntés az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) (7)** bekezdésébe ütköző módon megsértette Indítványozó pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jogát, azzal, hogy a **Tht. 16.§17.§ és 26.§ (1)** alkalmazása során eltért az egységes jogalkalmazási gyakorlattól és döntése során túlterjeszkedett a felülvizsgálati jog keretein, ami ellen Indítványozónak nincs rendes jogorvoslati lehetősége. A hivatkozott Alaptörvényi rendelkezések megsértése **a bírói döntést érdemben befolyásolta, és az lett a következmény, hogy Indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, által védett joga**, mely szerint **mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát tiszteletben tartsák sérült éspedig súlyosan, mert lehetetlen helyzetbe hozta a döntés, ami okán lakhelyet is kell változtatnia**

Megjegyzés: Az indítványnak alapjogsérelmet alátámasztó indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott bírói döntés.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nincs jogorvoslati lehetőség Kúria ítéletének bírósági felfüggesztésére, ezért kéri ezt t. Alkotmánybíróságtól.

A nyilatkozat szövege

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Megjegyzés: Bár az alkotmányjogi panasz eljárás során a jogi képviselet nem kötelező, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el, az Alkotmánybíróság Ügyrendje értelmében a meghatalmazásnak kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre kell vonatkoznia, és a képviseleti jogosultságot teljes bizonyító erejű magánokirattal, vagy közokiratba foglalt meghatalmazással kell igazolni.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

A nyilatkozat szövege: **nem járulok hozzá**

*Megjegyzés: Az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Ügyrend 36. § (2) bekezdésére és 56. § (1)–(2) bekezdéseire tekintettel az Abtv. 26–27. §-ai alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok esetében az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem (tehát az ügy) lényegét az Alkotmánybíróság a honlapján közzéteszi. **Az indítványban szereplő személyes adatokat az Alkotmánybíróság csak akkor teszi közzé, ha ahhoz az indítványozó, illetve az érintett kifejezetten hozzájárul. Ez a pont alatt tehát az indítványozónak erről kell nyilatkoznia.***

Abban az esetben, ha az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez, vagy ebben a kérdésben nem nyilatkozik, az Alkotmánybíróság az alkotmányossági kérelem lényegét ezen adatok törlése mellett teszi közzé. Az indítványozó hozzájáruló nyilatkozata esetén az Alkotmánybíróság csak az indítványozó nevét teszi közzé az ügy lényegének ismertetésekor, az indítványozó ezen túli további személyes adatait, valamint más személyek azonosítását lehetővé tevő adatokat az indítványból felismerhetetlenné teszi. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor az érintett hozzájárulása nélkül nyilvánosságra hozhatja a közérdekből nyilvános adatokat, valamint a jogi képviselő nevét. Az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem lényege – a nyilatkozat függvényében az indítványban foglalt, a személyek azonosítását lehetővé tevő adatok törlése (anonimizálás) mellett – az indítvány másolatának a közzétételével is történhet.

A fentiek megfelelően vonatkoznak az eljárás során az Alkotmánybírósághoz közfeladatot ellátó szervek, illetve más személyek által megküldött véleményben, továbbá a szakértői véleményben és az Alkotmánybíróság által az ügyben hozott döntésben szereplő személyes adatokra is.

*Fentiek értelmében az indítványozónak az alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg nyilatkoznia kell, hogy személyes adatai (neve) közzétételéhez hozzájárul-e. **A nyilatkozat hiányában az Alkotmánybíróság azt feltételezi, hogy az***

indítványozó (az érintett) a személyes adatai (neve) közzétételéhez nem járult hozzá. Az ügy elintézését egyébként semmilyen módon nem befolyásolja vagy hátráltatja, ha az indítványozó ebben a kérdésben nem nyilatkozik, vagy nem járul hozzá a személyes adatai (neve) nyilvánosságra hozatalához.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Első, másodfokú, és felülvizsgálati ítélet, ami igazolja Indítványozó II. rendű felperes volt és egyben az érintett, mivel ő lakik a lakásban, tehát az ő alapjogát sérti az ítélet.

Csatol továbbá egyéb fent már hivatkozott mellékleteket.

Megjegyzés: Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.18

Kelt: Budapest 2018.05. 08.

Az indítványozó, illetve jogi képviselő
neve, aláírása, adatai, elérhetősége stb.

Tisztelettel:

indítványozó